

RUOTSI, KESKIPITKÄ OPPIMÄÄRÄ, kuullunymmärtämiskoe 9.9.2014

Nämä täydet pisteet antavan vastauksen sisällöt eivät sido ylioppilastutkintolautakunnan arvostelua. Lopullisesta arvostelusta päättää tutkintoaineen sensorikunta.

Täydet pisteet antava vastaus sisältää:

- a) – Kehui omaa poikaansa Minean yo-juhliissa / Antoi ymmärtää, ettei Minea ole yhtä älykäs kuin hänen poikansa. (1 p.)
 - Kertoi noloja lapsuusmuistoja / muisteli, miten Minea sotki pukunsa suklaakakulla pikkulapsena. (1 p.)
- b) – Laihduttaa. (1 p.)
 - Hänen pitäisi mahtua kouluaikaisiin vaatteisiin luokkakokouksessa. (1 p.)
- c) – Peruskurssit/perusopinnot/opinnot eivät maistu pitkien kouluvuosien jälkeen. (1 p.)
 - Olisi pitänyt pitää välivuosi tai käydä armeija välillä. (1 p.)
- d) – Pyysi, ettei tämä kertoisi muille/sukulaisille, mihin Minea hakee / että Minea hakee Teatterikorkeakouluun. (1 p.)
 - Sinne pääsy on niin epävarmaa / hän ei halua nolata itseään. (1 p.)
- e) – Keskiaikaiseen kaupunkiin. (1 p.)
 - Vaeltajien nimet luetaan julki. (1 p.)

a)

- Nå men här är du ju, kära Minea! Gratulerar så hjärtligt!
- Tack, gudmor Emelie.
- Att du också blivit student nu, precis som min äldsta son Axel, han som skrev toppenbetyg för ett par år sen. Minns du?
- Jo då, han är ju ett geni...
- Visst, men det behöver ju inte alla vara. Så vacker du är i din rosa dräkt! Du hade en likadan när du var liten och ännu hade blöja och allt – hih-hii. Och så kladdade du ner den med chokladårta på Axels födelsedag, som småbarn brukar.

b)

- Ja, så är det... Men får det vara lite mera kaffe och kanske en bit ostkaka? Jag har bakat den själv, förresten.
- Oh, nej tack. Jag måste vara extra noga med vad jag stoppar i munnen. Vet du varför: vi har snart en klassträff på kommande, vi som slutade gymnasiet år 1985. Och vi hittade tillsammans på att vi ska klä oss i något plagg som vi bar i skolan eller på avslutningsfesten. Och det var faktiskt för 15 kilo sedan för min del! Men jag ger mig inte!
- Jaha, jag förstår, men kaffe passar väl i alla fall?

c)

- Tjäna, Axel! Kul att du kunde komma!
- Hej farbror, och grattis till pappa nu också! Förlåt att jag är sen, men jag måste köra min kompis till tåget först.
- Här är lite läsk åt dig, så kan vi skåla när Minea kommer ner igen. Hon ville byta dräkt, hörde jag. Välkommen alltså! Hur har du det med studierna nu?
- Tack, så där... Det går lite trögt med de obligatoriska grundkurserna när man just pluggat tolv år. Jag borde nog ha tagit ett mellanår eller gjort lumpen efter skolan.
- Så klart, det kan man förstå. Aah där kommer Minea. Kom hit, flicka lilla, Axel har just kommit för att gratulera dig.

d)

- Oj, tack Axel! Har du fått något att äta? Farsan har beställt en massa mat från ekobutiken. Det finns säkert mycket du kan ta, fast det var ju något som inte passar dig
- Jag är ju allergisk mot mjölkprodukter och bröd, men de flesta grönsaker är helt okej. Men vad har du tänkt dig nu när det värsta är över? Är du fortfarande intresserad av scenkonst?
- Oss emellan sagt, Axel, så har jag sökt in vid Teaterhögskolan, men så svårt som det är att komma in vill jag inte sprida runt det bland släkten. Gör det inte du heller, okej?
- Du kan lita på mig. Skulle du förresten vilja komma på bio med mig nån kväll? Jag skulle gärna bjuda för jag har faktiskt ingen annan present till dig i dag...

e)

- Det gör vi absolut, men lite senare på sommaren. Jag ska nämligen åka ut på en vandringstur med mina väninnor i övermorgon. Det blir en rutt på cirka tusen kilometer i de spanska bergen. Vi tänker inte slösa pengar på hotell utan sover i tält och lagar maten själva. Turen slutar i en medeltida stad där vi får ett certifikat med stämpel på, när vi är framme. Dessutom blir våra namn upplästa i en katedral.
- Super!